

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

Malý záškodník Lála

Přinášíme vám zcela unikátní záběry malého doktora Ladislava Langra z jeho půvabných mladých let při páchání zločinu. Pokud jste doposad neměli možnost zhlédnout jeho fotografie, vložit si ji do peněženky či do rámečku na noční stolek, vězte, že si tyto dvě fotografie můžete ponechat a odvézt domů.

PROGRAM Sobota 13. září

08.00–09.30	Snídaně (M)
10.00–11.50	Exil Pardubice: Maryša (SD)
12.00–12.50	Diskusní kluby (U)
12.00–13.30	Oběd (M)
13.15–13.30	Oficiální vítání souboru DS Kroměříž (Z)
13.30–14.30	Beseda v kruhu (A)
15.00–17.10	DS Kroměříž: Slaměná židle (SD)
17.20–18.10	Diskusní kluby (U)
17.20–18.50	Večeře (M)
18.45–19.00	Oficiální vítání souboru DK Jirásek Česká Lípa (Z)
19.00–20.00	Beseda v kruhu (A)
20.10–22.10	DK Jirásek Česká Lípa: Jak se Vám líbí Jak se Vám líbí (SD)
22.20–23.10	Diskusní kluby (U)
23.20–00.20	Beseda v kruhu (A)
00.30–01.30	Noc technických inspirací (Z)

M – menza / II. nádvoří, **SD** – sál divadla,
U – učebny = Zámecký biograf /
I. nádvoří, menza / II. nádvoří,
Z – zámecká zahrada, **A** – aula / II. nádvoří

Obrázky paní **Blanky Bohdanové**. „Když byla v osmašedesátém utlumena moje herecká kariéra, začala jsem malovat. Tenkrát nebyla antidepressiva, alkoholu holduji přiměřeně, rozhodně jím nic neřeším, a tak jsem začala kreslit a malovat. Dnes je běžná věc, že to psychiatři ordinují... Já jsem si tehdy naordinovala takovou svoji sebeobslužnou terapii a pokračuji v tom dodnes. Když mě něco ohrožuje zvenčí, řeknu si, že se toho zbavím tím, že si něco namaluji.“

► Koncert The Cupcake collective

**Přemýšlíš, jak se
dostat pryč z právě
probíhajícího
semináře?**

**Máš chuť na vynikající
zmrzlinu z cukrárny na
náměstí?**

**Co si třeba na chvilku
schrupnout v lázeňském
parku?**

Již na sebe nemusíš trapně
upozorňovat nemístnou
prosbou o předčasný odchod,
nech to na nás.

Pod stolem tajně vyťukej SMS
ve tvaru: **DOSTAN_ME_PRYC**
(své jméno + místnost, kde jsi)
a odešli na 732 216 908.
Cena jedné SMS dle tvého
operátora, technicky zajišťuje
firma **FEMADsos**.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Já jsem plnej dojmů, moc se mi to líbilo, protože soubor nastudoval hru, která bavila jak mě, tak i je. Takže jsem spokojen.

Já to ještě vstřebávám.

Mně se to hodně líbilo. S minimem prostředků tam bylo hodně nápadů, dokázali si s tím pohrát. Hodně příjemné mladé divadlo.

Hrozně moc se mi líbil hlas Benvolia.

Po včerejšku jsem velice spokojená. Závídím jim to.

Super, moc se nám to líbilo.

Dobré nápady. Pěkný!

Představení se mi líbilo, bylo vtipný! Ale ještě jsem ho úplně nevstřebala.

Hlavně první půlka byla dobrá a ta druhá už byla trošičku vážnější. Ale byla tam skvělá energie těch mladých. Líbí se mi, když mladí hrají.

Byla tam spousta mladých lidí. Mám ráda amatérská divadla s mladými lidmi.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Někdo se snažil na mé slávě přizivit tím, že poslal mezi diváky svoji fotografii.

Ten kostel je odsvěcený před tím představením nebo po něm?

Na to představení měli přijít studenti místního gymnázia, ale kvůli názvu to neschválil ani jeden češtinář.

Tibalt má lepší pekáč buchet.

„Vy jste kantor?“ „Karton?“

Já se taky koukám rád na holky, jděte do hajzlu!

Ty jsi hrála Julii? Nemohla bys hrát taky příště obnažená?!

Ted' prochází Martin Šípek se štětkou!

Já jsem v tom vůbec neviděl homosexuální prvky!

Je to nekonsekventní. A to stejně nevím, co znamená.

Nemluvili jako prasata.

Já jsem dokonce poznal, že ty židle nebyly opravdoví koně.

Já jsem byl přistižen, že závídím.

„Romeo, rodeo“

Rozhovor s Janem, Ester, Štěpánem, Martinem, Adamem, Petrem, Lukášem, Barborou, Richardem, Janem, Alžbětou, Miroslavou, Kateřinou, Nikolou, Kristýnou, Veronikou, Marianou a panem režisérem Zdeňkem Vévodou ze Slovanského Tyátru Olomouc o jejich představení *O*EO a *U*IE.

Jak se vám hrálo na FEMADu? Jak se vám hrálo u nás v divadle?

Nám se tu moc líbilo.
Mně se tu taky moc líbí.
Hele žádný vulgarismy.
Máte tu super prostor a super lidi.
Ideální prostor pro naši hru.
Pět z pěti.

Co jsou Charváty? Kde leží? A co jste tam dělali?

My tam jezdíme na soustředění, na faru, a je to vesnice kousek od Olomouce.
Je to církevní pozemek.
Zkoušíme od rána do večera.
O půlnoci je vždycky půlnoční zkouška.
Ježíš nám tam je opravdu blízko, takže se tam zkouší dobře.
Přímo na nás kouká ze zdi.

Či to byl nápad dělat Romea a Julii? Byl to nápad vás herců?

Byl to nápad Zdeňka, pana režiséra. (Jednohlasně všichni herci)

Byla to čistě práce pana režiséra nebo jste se podíleli i vy s nějakými nápady?

No, že by to byla čistě jeho práce, se říct nedá. Ale určitě na tom udělal velký kus práce.
Většinový kus práce.
My jsme si tam vymýšleli hlavně ty fórký.
Pan režisér: Někdo víc, někdo míň.

Jak vznikl váš soubor Slovanský Tyátr Olomouc?

Pan režisér: Soubor vznikl v roce 2003 při Slovanském gymnáziu a dala ho dohromady profesorka Martina Bičová, která tehdy nastoupila na gymnázium a mimo jiné měla v životopise napsáno, že dělala divadlo, a proto ji asi také vzali. Já jsem momentálně umělecký vedoucí, ale ona je principálka a řeší technické záležitosti a já spíš dělám to umění. Sám jsem vlastně zakládajícím členem. Uvádíme jednu inscenaci ročně.

Je nějaká „dospělácká“ verze vašeho souboru, kde můžou herci pokračovat po dostudování gymnázia?

Stali jsme se trošku „farmou“ Divadla na cucky, které se zabývá alternativním a pohybovým divadlem, takže někteří herci si můžou zahrát tam. Ale mnozí bývalí studenti momentálně studují nebo dostudovali na DAMU a JAMU.

Kam se v názvu vaší hry vytratila písmena „RMJL“?

Stručně. Stručně. Zdeňku.
Pan režisér: Tak to víte všichni, ne? Tak to řekněte. My jsme tu hru hodně škrtali.
Je to takový Romeo a Julie v kostce.
Pan režisér: Zároveň si se slovy hrajeme. Romeo, rodeo. Doufal jsem na začátku zkoušení, že naše verze bude svérázná, specifická a to jsme chtěli odrazit i v tom názvu. Je to i grafický záměr. Myslím si, že jsme taková hravá skupina. Někde s tím mají problém a chtějí, abychom písmenka doplnili na plakát, aby přišli diváci.
A taky autorská práva. Ehm.

„On je hroznej sympaták.“ „...je to velice nešťastná žena.“

Rozhovor s **Josefem Janem Kopeckým** a **Kateřinou Prouzovou**, herci inscenace Zdravotní vycházka.

Jak byste charakterizoval postavu Jeho a Doktora?

J. J. K.: ON je hroznej sympaták. Myslím si, že je to veskrze milej kluk. Akorát má problém s tím, co po něm chce tahle společnost, a to být monogamní. Prostě to není přirozené, a to ví i zvířata. Já ho omlouvám. Doktorovi nevěřím tu roli, že ji chce vyléčit. Protože mu celkem vyhovuje to jaká je, ale to je moje interpretace a možná má pan režisér jiný pohled na věc.

Jaký je vztah Jeho k Ní a Doktora k Pacientce?

J. J. K.: ON JI bezpochyby celým svým srdcem miluje, akorát není jediná. Ale to neznamená, že by byla ochuzena o cokoliv z jeho lásky. A myslím si, že ji miluje i Doktor, ale chce jí pomoci a to je rozdíl mezi Ním a Doktorem.

Co na roli máte a nemáte rád?

J. J. K.: Mám rád všechno a nemám rád nic.

Jedno slovo, které podle vás vystihuje téma hry?

J. J. K.: Ze života!

Jak byste charakterizovala roli Jí a Pacientky?

K. P.: Pro mě je to velice nešťastná žena. Dlouhá léta žije v psychiatrické léčebně, protože se potýká se svými běsy. Touží po lásce, každý z nás nechce být sám, chce být někým milován. Proto si vymyslí svého fiktivního přítele a projektuje ho do svého lékaře v léčebně.

Jaký je rozdíl ve vztahu Jí a Pacientky k Němu a Doktorovi?

K. P.: Ona je na jednu stranu inteligentní žena, která má své světlé chvíle, takže si naprosto uvědomuje, kdo je lékař. A svého imaginárního přítele si vytváří tak, jak ona chce, ale občas, když

si něco představujeme, tak to není vždy jen hezké a příjemné. Ale miluje ho, proto se ho ani na konci nevzdá. I když předstírá před doktorem, že je to naopak.

Co na roli máte a nemáte ráda?

K. P.: Mám na ní ráda úplně všechno. Protože mám spoustu příležitostí dát najevo mnoho emocí, což je podle mě velká výhoda nebýt jenom veselá nebo smutná. Je to žena mnoha poloh a právě to střídání mě na tom moc baví.

Jedno slovo, které podle vás vystihuje téma hry?

K. P.: Láska!

**DIVÁCKÉ
VÝKŘIKY**

Herečka se mi líbila ve fázích těch depresí a tak, ale jakmile měla hrát něco jiného, tak mi to nesedělo.

Trošku delší, no...

Na dva lidi to bylo až příliš dlouhé. Herecky, textově a tematicky perfektní, ale už to bylo moc dlouhé.

Já jsem usnula, protože mi bylo od začátku jasné, že to podstatné se stane ve druhé půli... takže jsem prvních deset minut sledovala, abych věděla, o co jde, pak jsem na padesát minut usnula a následně sledovala tu druhou půlku, která mi přišla vcelku dobrá. Takže ta padesátminutová výšeč mi ani nechyběla.

Když jsem se prokousala první půlí, tak pak už mě to docela pohltilo, ale neumím si představit mít v repertoáru tohle představení a myslet si, že bude mít mnoho repríz. Je to opravdu přehlídkové představení a pro užší diváckou skupinu.

**POSTŘEHY
Z KULOÁRŮ**

Slyšel jsem za sebou názor jednoho nejmenovaného divadelního odborníka, který zněl: „Chrrr...“

Já si každou reprízu užívám.

Že jsme někomu nesedli, to se holt stává. Já taky občas chodím z divadla nasranej.

...To je vidět, že si to užíváte.

Když je to dobrá herečka, dobrý režisér...
...A dobrý píseň. (Řeč je o Beckettových šťastných dnech)

Máte v ústech nejenom slova, ale i jiné orgány.

On nic nehrál, on takový je.

FESTIVAL POŘÁDÁ DIVADELNÍ SPOLEK JIŘÍ PODĚBRADY ZA PŘÍSPĚNÍ:

Poděbrady
město našich srdcí

Středočeský kraj

Toner Recycling Service®

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Přijde mi zbytečný dávat na jevišti něco, co je dokonale animovaný od Tima Burtona, protože některý ty vtipy prostě nefungovaly, jak by měly.

Já jsem film neviděla, takže mi to přišlo úplně úžasný. Krásně tančili, úžasný kostýmy, úžasná scéna, herci. Prostě všechno. Fakt se mi to hodně líbilo.

Já jsem jenom nevěřila, že může být taková atmosféra přenesena na jeviště amatérskými herci, protože mají úplně jiné podmínky než profesionální divadlo. Takže wow, wow, wow. Já jsem byla unešená.

Krásné nevěsty.

Úžasný pohyby.

Skvěle promyšlené pohyby, kostýmy, scéna.

Energické.

Spousta dobrých nápadů, které však v celku poměrně zapadaly.

Líbilo se mi to upřímné nadšení, to mě vždycky dojde. Leccos nefungovalo, ale celek mě nadchnul.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

... Aby pak nastoupil hrobník a mladý holky, mladý zombie ...

Netušil jsem, že seš takovej nekrofil.

Petr poposedává, vypadá to, že chce něco vypustit.

Vzpomněl jsem si u toho na takovou písničku: „Má milá je mrtvá, já to s ní dělám rád, všichni mi říkají, že jsem prase, ale já ji mám fakt rád.“

Nešáhej mi na vercajk!

Festivalový zpravodaj FEMAD

Redakce: Jana Langrová, Pavla Linhartová, Kateřina Vaněčková, Markéta Vlková, Monika Langrová,
foto: Pavel Štoll a redakce, grafická úprava: Michal Bouček

Adresa redakce: Poděbradské noviny, Jiřího náměstí 1/I,
290 01 Poděbrady, telefon: 325 612 505,
www.ipodebrady.cz

www.femad.cz

„Jako by to Burton napsal pro nás.“

Rozhovor s režisérem a choreografem Ondrou Buchtou a Markem Šudomou (a náhodným kolemjdoucím) z Divadla Stodola Jiřkovice.

Jak vznikl nápad dát právě takové představení dohromady?

MŠ: Nápad byl ve vzduchu už hodně dlouho.

OB: My jsme totiž fanoušci Tima Burtona.

MŠ: Tak jsme chtěli udělat něco originálního, což samozřejmě Nemrtvá nevěsta podle předlohy Mrtvé nevěsty je. Také jsme chtěli udělat představení, do kterého bychom mohli obsadit spoustu mladého kolektivu, kterého máme hromady. Současně, abychom si tam mohli zazpívat a zatancovat.

OB: Také nám někdo řekl: „Ty vole, to nedáte.“

Co byl váš největší technický problém?

MŠ: Největší problém celého představení je, že je nás hodně, takže je problém donutit lidi, aby chodili na zkoušky včas. Dělali jsme oddělené choreografii a činohru.

OB: Byli rozděleni na tanečníky a herce a podle toho chodili na scénu.

Kolik vás je dohromady?

OB: Dvaadvacet včetně alternací. Všechny větší role mají alternace a zrovna dnes to také dopadlo jinak, než se plánovalo. Měla hrát jiná Mrtvá nevěsta, ale ta onemocněla.

MŠ: Je to vlastně tak, že ti, co mají jednu větší role, příště zase jen tančí a obráceně. Mnoho lidí umí víc rolí.

Bylo těžké vybírat, kdo má co hrát?

OB: Ono to tak nějak vyšlo. Některé postavy jsme trochu ladili, aby si sedly na daného herce a jinak to vycházelo, jako by to Burton napsal pro nás.

Líčíte se každý sám, či s pomocí?

OB: Holky jsou šikovné, jedna je kašnerka a druhá to má jako koníček, takže dostanou líčidla a ony to zvládnou. Teď se zvládáme líčit i my sami.

Bral jste, jako choreograf, někde inspiraci?

MŠ: Já závodně tancuji, takže inspirace sama je hudba od Elfmána. Je natolik podmanivá, že když jsem si ji pouštěl v mobilu v autobuse, nápady přicházely samy.

Kolik už jste měli repríz?

MŠ: Myslím, že to teď bude skoro už dvacet. Možná i přes dvacet.

Jak dlouho tuto inscenaci hrajete?

MŠ: Už to bude rok.

Divadlo Stodola je na FEMADu poprvé? Jak se vám tu líbí?

OB: Stodola je tu poprvé, ale to se spíš ptej támhle.

MŠ: Dominiku pojd' sem, jak se ti tu líbí?

Dominik: Tak já jsem tu ještě nikdy nebyl a líbí se mi tu. Ale když jsem přišel, tak to bylo takové zmatené, hledali jsme pivo a nenašli jsme ho, ale pak se to podařilo a bylo dobré.

